

MICHIGAN STATE NEWS.

GOV. FINGREE HAS ON FIGHT-
ING CLOTHES.

In One Day He Introduced Three New
 Laws For Radical Changes In
 The Present State
 Laws.

Lansing, Mich., Dec. 29.—This was a busy day in the Legislature, a succession of rather unexpected and exciting events transpiring. The day opened with a lively stirring of the House by the "Clap" which all the younger members of the Legislature belong, and which is strong enough to control the action of the House.

The body expelled Senator Rugg and Speaker of the House for violating the rules of the House by voting yesterday against authorizing the taxation amendment to the People after having stood by the joint resolution as the regular session. By way of showing its temper still further, the House voted to suspend the speaker from the floor of the Senate in this question.

He was denounced as a "direct ass" and "traitor to the intelligent voters."

As shown in the beginning, the

[illegible]

Staggall, Mich., from F/THA. He described a multiple, considerable problem with an exposure to the house in

Head 12 Days Without Sleep or Rest
ADLER, Mich., Dec. 20.—(By the) the 12th of August last John Henry, of Ogden, Utah, was granted a record of 12 days without sleep or rest, and the stack tips over, burying a hog, which was credited to with a leg as to have lived one of his kind legs. Henry mentioned that the pig would be sent to the market, and he would be ready to receive it Saturday before last Christmas. The stack was being removed, and was the accomplishment of the workers when they heard the grunt of a hog. When the workers were about to be crawled out and began eating greedily of the straw within reach.

She was asked to sit and drink, and unable to stand. She was given food and drink, and bade fair to "hook up again." One was advised it to stand on its feet for a sufficient time to enable

Waukegan, Mich., Dec. 27.—A. R. Kist, 40, of 1011 W. 11th st., was arrested last night on a charge of being drunk and disorderly. He was taken to the city jail and held for 24 hours.

road is forty-one miles long and traverses a virgin district rich in minerals, timber and arable lands. The North-western system will probably extend from Chouteau to Range Junction on

Hotel and Residence Burned.
Salem, Mich., Dec. 27.—The Haven, Murray's hotel, and a large residence owned by the same party, were destroyed by fire shortly after midnight on this date. The fire started in the hotel and spread to the residence. It was feared that the residence might be destroyed, but it was saved. The residence was reached here by the firemen under cover of darkness. The residence was valued at \$60,000, which covers the insurance.

Big Furor.
Metamora, Mich.
Rockwell Mass. was arrested here on a charge of having been in the city of Metamora.

Accidents That While Hunting

McNeary, a well-to-do farmer of Camel township, was found dead in swamp a short distance from his home. He went hunting and, not returning, a search was commenced.

Гимназија у Ћуприји – 115 година од оснивања

Услови рада и опремљеност школе за учење:

- Обавезна настава само у преподневној смени
- Могућност учења и коришћења ИТ опреме према потребама ученика после подне
- Ваннаставне активности у послеподневним сатима
- Посебна учионица за свако одељење
- Библиотека са више хиљада књига
- Опремљени и функционални кабинети за биологију, хемију, физику
- 6 ИТ кабинета
- Медијатека погодна за дискусионе и дебатне групе
- Коша сала: учионица амфитеатарског типа, са сценским потенцијалом
- 25 дигиталних пројектора
- 100 функционалних рачунара
- Интерактивна паметна табла
- 3Д штампач
- Телескоп

Услови рада и опремљеност школе за развијање личних интересовања:

- Столови за стони тенис
- Кутак за шах са неколико опремљених места за играње шаха
- Разглас
- Музички инструменти: пијанино, бубањ, кахон, 3 гитаре, појачало, хармонике
- Пространо, уређено и безбедно школско двориште

Секције, клубови и догађаји:

- Драмска секција
- Новинарска секција и Ђак репортер
- Дебатни клуб
- Еко-тим
- Шаховска секција
- Хор
- Оркестар
- Ђачки парламент
- Спортски турнири
- Хуманитарне активности
- Едукације
- Квизови знања
- Међународни пројекти (Еразмус)
- Интеркултура
- Манифестација Драгослављев венцац

Рециклажа папира и очување животне средине

Рециклажом папира постижу се бројни позитивни ефекти. Ево неколико кључних добробити:

1. Штедња шума
2. Енергетска ефикасност
3. Смањење отпада
4. Очување воде
5. Очување енергије
6. Подстицање економске одрживости
7. Смањење загађења ваздуха

Рециклажа папира представља ефикасан начин смањења сече шума. Такође, рециклажа смањује емисије гасова стаклене баште и енергетске трошкове у поређењу са производњом папира од сировина. Упркос очигледним предностима, важно је подићи свест о значају очувања животне средине и подстицати појединце, компаније и друштва да предузму акцију. Ево како ове иницијативе играју кључну улогу.

1. Очување биодиверзитета:

Шумски екосистеми су дом разноврсном биљном и животињском свету.

2. Регулација климатских промена:

Очувањем постојећих шума и садњом нових дрвећа, доприносимо глобалним напорима у борби против климатских промена.

3. Превенција ерозије тла:

Корење дрвећа чврсто држи тло, спречавајући ерозију и чувајући плодност земље. Ово је посебно важно у подручјима подложним ерозији.

4. Очување водених ресурса:

Шуме имају кључну улогу у очувању водених ресурса, филтрирајући воду и одржавајући стабилност водних токова. Заштита шума директно утиче на квалитет воде.

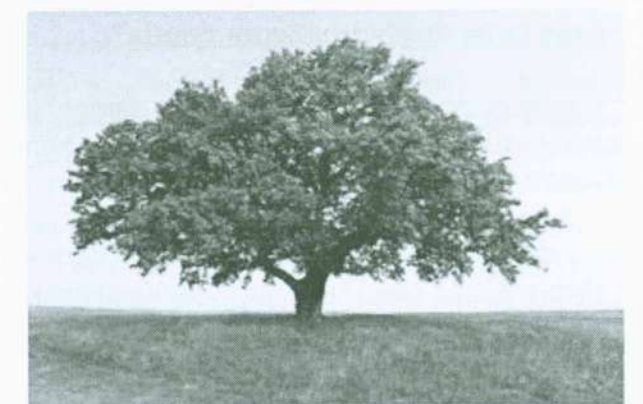
5. Рекреација и туризам:

Очуване шумске области пружају простор за рекреацију, шетње и туризам, чиме се подстиче свест о природи и њеном важном очувању.

6. Едукација и ангажовање заједнице:

Активности попут садње дрвећа не само да доприносе физичком очувању већ и подстичу свест о еколошким питањима. Мислите о томе пре него што баците новине у смеће!

Петра Милосављевић 1/2

Интервју са познатом личношћу

Међународни кошаркашки судија
Илија Белошевић

С обзиром на то да сте завршили Гимназију у Ћуприји, замолићу Вас да се подсетите школских дана. Колико тројки је убачено у кош за време малих и великог одмора?

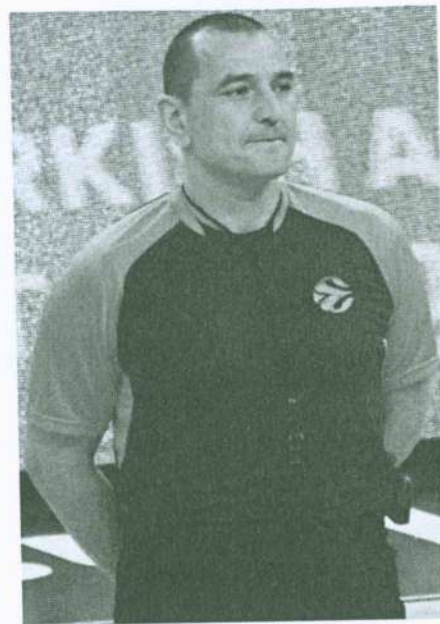
Дечачки и гимназијски дани у Ћуприји били су прелепи, пуно дружења, спорта и забаве. Сваки велики одмор и после школе играли су се озбиљни баскети, где је увек био изазов победити старије од себе. У то време је Гимназија имала доста ученика који су тренирали кошарку у локалном клубу. Много тројки, добрих акција, борбе, понека свађа у жељи да се добије баскет, али све у границама ферплеја. Увек кад дођем у Ћуприју, обавезно обиђем терене. Жао ми је што деца данас мало времена проводе на њима.

Какво је било Ваше одрастање у малој средини као што је наша?

Морам да признам да су одрастање у Ћуприји и само детињство били прелепи. Друга су времена сада и начин живота. Ми смо време проводили по теренима.

Зашто кошарка? И зашто судија? Шта значи бити професионални судија?

Кошарка је за мене најлепши спорт и начин живота. Дуго сам тренирао и активно играо до 32. године, али сам, кад сам кренуо на факултет, морао да одлучим да ли да наставим да тренирам или да се посветим суђењу. Имао сам оца који је био успешан судија, па сам кренуо тим путем. Професионални судија је и одговорно и тешко занимање, али ако волите кошарку, као што је ја волим, није тешко.

Ко су Вам били узор у избору професије? Колико је Ваш отац, члан ФИБА Куће славних и прослављени међународни судија, Обрад Белошевић, утицао на Вас?

Наравно да ми је отац био узор. Нажалост, нисам био у могућности да делим његове савете. Био сам веома млад кад ми је отац Обрад преминуо. Одрастао сам уз плејаду врхунских југословенских судија: Јованчић, Радић, Радоњић, Јовановић, Тошовић...и са њима делио терен и од њих „куповао“ занат.

Како се Ви припремате за мечеве? Реците нам нешто о физичкој и психичкој припреми судија?

У обавези смо да пре утакмице одржимо састанак и поновимо принципе тимске радње. После утакмице имамо post-game са контролором суђења где је у обавези да нам саопшти добре и лоше стране суђења на утакмици. Од нас се захтева врхунска физичка спрема и зато имамо често физичке провере.

Судили сте национална такмичења, Евролигу, Еврокуп, Олимпијске игре, светска првенства... Једном сте изјавили да је ипак најтеже судити за вечити дерби. Да ли сте променили мишљење?

И после свих одсуђених првенстава, Олимпијада, финала, остајем при томе да је најтеже судити локални дерби.

Битно на човеков живот утиче ко су му савременици. Како је на Вас утицало то што сте имали око себе, можда и за пријатеље, велика имена српске кошарке? Кога бисте издвојили међу њима?

Међународни судија сам од 1997. године и кроз ових 27 година међународне каријере и 21 на Евролиги, сусрео сам се са великим бројем врхунских играча и тренера. Велика имена од Дивца, Ђорђевића, Бодирог, Даниловића, тренера Ивковића, Малковића, Обрадовића, Пешића, па алфа и омега светске кошарке г. Сапера и Боре Станковића. Могао бих читав дан да набрајам и опет бих неког изоставио.

Европска кошарка се у последњих двадесетак година полако и сигурно приближава америчким правилима. Како изгледа у пракси увођење „америчких“ корака, тј. што се играчима допушта „нулти“ корак пре дриблинга?

Кошарка се пуно приближава НБА и тенденција је да се правила изједначе и буду иста на свим нивоима, тако је и са америчким првим кораком који је уведен пре три године и знатно убрзао игру.

Да ли ће технологија унапредити судије и суђење? Притисак на судије је много већи. Шта бисте променили или ограничили у вези са тим?

Мислим да је употреба технологије умногоме унапредила суђење и објективност, посебно у ситуацијама које су везане за крајњи резултат. Погледајте само колико пута се деси да и после прегледаног снимка нисмо сигурни која је исправна одлука, а судије имају само делић секунде да донесу одлуку. Утицај друштвених мрежа је у свим сферама живота велики и судије су под микроскопом. Има и непријатних и неистинитих коментара, али то све иде у опис посла, а наше је да изађемо на терен и одсудимо на најбољи начин.

Постоји ли неки циљ који нисте остварили у својој професионалној каријери? Чему тежите и у спорту и у животу?

Иако сам при крају судијске каријере која доста дуго траје, остварио сам све што сам као клинац замишљао, али и даље радим на себи и трудим се да исправим ствари и будем најбоља верзија Илије Белошевића. Трудим се да такав будем и у приватном животу, добар и правичан родитељ и супруг, да васпитавам децу на начин да поштују друге људе.

Шта бисте поручили младим гимназијалцима који би пошли Вашим стопама?

Гимназијалцима бих пожелео све најбоље, да се окренемо једни другима и вреднујемо истинске вредности. Свима онима који би пошли мојим стопама стојим на располагању за помоћ и савете. Кошаркашко суђење треба волети и живети са њим.

Александра Симић 3/3

Понос школе – Душан Ђурђевић 4/4

Како си се осећао када си сазнао да ћеш учествовати на међународном такмичењу?

Био сам пресрећан. У том тренутку одмах сам обавестио породицу и пријатеље, али и професорку хемије Ољу Радивојевић. Требало ми је неколико дана да потпуно прихватим чињеницу да сам прошао на Међународну хемијску олимпијаду. Било ми је толико нереално, и то у најпозитивнијем смислу.

Како си се припремао за Хемијску олимпијаду?

Припреме су биле одржане током две недеље непосредно пред саму олимпијаду: недељу дана на ПМФ-у у Нишу, и недељу дана на Хемијском факултету у Београду.

Да ли си имао менторску подршку током припрема и како ти је то помогло?

Ментори су били Нико Радуловић, декан ПМФ-а у Нишу, и Душан Сладић, професор на Хемијском факултету. У Нишу су нам професор Радуловић и његови сарадници помагали претежно око практичног дела (лабораторијски рад) и задатака. Оба професора и њихови сарадници су се својски потрудили да нас што боље припреме за Олимпијаду.

Можеш ли поделити са нама неко интересантно искуство са такмичења?

Искуства има превише да би се уопште побројала, али нешто што ће ми засигурно остати у сећању јесу вечерња дружења испред хотела са представницима из разних држава, али такође и опрштајна журка, која је за мене представљала једно од најлепших и најнезаборавнијих искустава.

Што се тиче представника из других земаља, било их је скоро двеста различитих земаља. Највише сам времена проводио са вршњацима из Хрватске, али и са онима из Грчке. Били смо на много заједничких излета које су водичи приватно организовали. Тако, посетили смо Линдтов музеј чоколаде с Македонцима, а с Хрватима и Црногорцима смо отишли до Циришког језера (где бисмо се купали да нас је послужило време). Највише ми је остало у сећању путовање у Берн.

Из којих школа су били остали ученици, представници наше земље? Да ли сте се такмичили као тим или појединачно?

Што се тиче чланова тима, осим мене, ишли су и Урош Полексић и Јанко Поповић из Математичке гимназије и Дуња Вуковић из Гимназије „Јован Јовановић Змај“. Били смо на припремама у Нишу и у Београду, где смо заједно савладавали нове изазове, а такмичили смо се појединачно.

Како је ова Олимпијада допринела твом личном развоју у области хемије?

Пре свега, пуно ствари сам научио кроз саме припреме за Олимпијаду, што из саме теорије, што кроз практичан рад. Схватио сам колико све области науке (хемије) имају своју ширину, и како ниједна наука нема чврсто дефинисане границе. Такође, проширили су ми се видци у погледу научног истраживања, а и студија у иностранству.

Који су твоји планови везани за будућност? Који си факултет изабрао?

Планирам да наставим школовање на Факултету за физичку хемију Универзитета у Београду.

Осим тога, Душан похађао је Истраживачку станицу Петница, за предмет хемија, од првог разреда средње школе. Путовао је и Турску, као члан тима Еразмус+ програма STEM +Art. Пројекат је трајао две године, а осим наше школе, учествовале су Литванија и Турска.

Како си се осећао током боравка у Истраживачкој станици Петница? Колико пута си је посетио?

Био сам у Петници до сада девет пута за четири године. Сваки пут кад сам отишао, осећао сам се јако пријатно, у друштву вршњака с истим интересовањима, истим циљевима и сличним карактером.

Како би описао атмосферу и заједницу у Петници током свог боравка?

Атмосфера је врло пријатељска, али и радна. Заједно са вршњацима радимо на истраживачким задацима и пројектима, док су ту студенти сарадници чија је помоћ доступна у сваком кораку.

Зашто би препоручио Петницу ученицима наше школе? За кога је Петница добар избор?

Препоручио бих Петницу свим ученицима који желе да сазнају нешто више, из било које области. Такође, свима који су радознали и воле да постављају питања. У Петници ће проширити своје видике, на много начина ће се спремити боље за оно што их евентуално чека на факултетима, и стећи ће дуга и незаборавна пријатељства с вршњацима широм Србије и из региона.

Александра Симић 3/3

Креативни матуранти

Катарина Кркић 4/3

Шта се дешава у глави једног уметника? Верујте да би и он био најсрећнији када би знао! Моје име је Катарина и поред стварања сопственог креативног садржаја, постоји мноштво ствари које ценим и којима волим да се бавим у слободно време. Моја дефиниција среће је роман Достојевског уз добар чај, сунчано јутро после Литургије и квалитетно проведено време уз људе (и свог љубимца) које волим. У блиској будућности планирам да започнем свој пут као педагог и бавим се помагањем и дружењем с младима. Своје време у Гимназији покушала сам да усмерим на добре ствари, попут упознавања своје околине и саме себе, изражавања сопствених емоција и мисли кроз уметност и трагањем за разним новим даровима у сваком дану.

Катарина је потврдила свој уметнички таленат успешним учешћем на разним конкурсима: Гавран – видео-трејлер (Кикинда)
Злочин и казна – видео-трејлер (Лесковац)
Любимые страницы русской литературы! – наградни конкурс Департамента за руски језик и књижевност, Филозофски факултет у Нишу (2. место)
Шта знаш о Матићу? – квиз у оквиру 42. Матићевих дана (1. место)
Мој град – конкурс за избор најбољег литерарног рада уочи Дана општине, 2022. (3. Место)

Душан Лазих 4/4

Своју свестраност испољавам у науци, уметности и спорту. Ангажовањем у програмирању допринео сам афирмацији ИТ смера Ћупријске гимназије и доказао своје знање као први учесник на државном такмичењу из програмирања у историји Ћуприје, као и на двадесет четворочасовним Хакатонима, четири пута, где сам освојио трећу награду. Као волонтер на Ноћима истраживача учинио сам да наука постане занимљива најмлађима. Такође, на такмичењу поводом обележавања Дана броја π у Гимназији, освојио сам друго место препознајући 110 децимала ове константе. Што се тиче уметности, као дизајнер сам освојио две прве и једну другу награду на конкурсима Математички календар у Новом Саду. Дизајнирао сам флајере за промоцију наше школе, а поводом обележавања Дана Светог Саве илустровао сам стрип Свети Сава и ђаво.

Члан сам Градског позоришта. Глумио сам у позоришним представама одржаним у свим градовима Поморавља, као и Београду, Нишу, Милину и Ћићевићу. У представи београдског Позоришта Монти арт глумио сам као гост из Ћуприје. У оквиру школске драмске секције играо сам две улоге у представи посвећеној делима Драгослава Михаиловића. Поводом Дана школе и изабран сам као једини глумац из Гимназије који је учествовао у манифестацији Драгослављев венац. Представљао сам свој град, као туристичку дестинацију, у улози кнеза Лазара на фестивалу Манифест на Калемегдану и на Видовданским свечаностима у манастиру Раваница 2023. године.

Музика је неизоставан део моје личности. Свирам клавир, гитару и певам, сарађивао сам са Дејаном Пејом Пејићем на његовој радионици у Гимназији и снимио песму, која је посвећена Душану Којићу Који из групе Дисциплина кичме.

Поред својих изузетних успеха на пољу науке и уметности, Душан је два пута био школски првак у стоном тенису у оквиру спортских дана које Гимназија организује.

Димитрије Манић 4/1

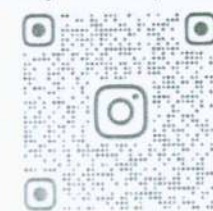
Почео сам да се бавим фотографијом од своје дванаесте године и од тада сам се заиста заљубио у тај посао. Сада се озбиљно бавим фотографијом и чак зарађујем од тога. Завршио сам курс Душана Петровића и едукацију за „Wedding photography” 1:1 са фотографом Милошем Гавриловићем. Највише волим да фотографишем свадбе, крштења, венчања, рођендане, матуре и за ресторане. Такође, доста пута сам фотографисао за своју Гимназију, то је била сјајна прилика да покажем таленат својој школи. Моје фотографије су постале неизоставан део многих посебних тренутака у животима људи. Сви битнији догађаји у нашој школи су већ дужије време у виду објава присутни и на друштвеним мрежама.

Димитрије планира да упише Метрополитен Универзитет у Београду, смер Дигитални бизнис и маркетинг. Сматра да у животу треба поставити себи циљ и следити своје снове, да не треба никада одустајати од њих.

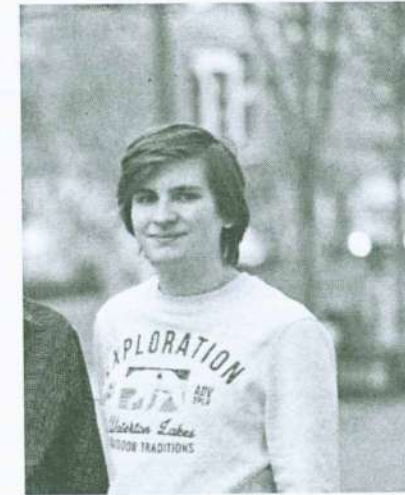
Марија Радосављевић 3/3

Катарина Кркић 4/3

Скенирај QR код

Душан Лазих 4/4

Скенирај QR код

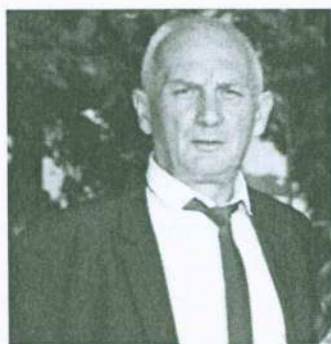

Димитрије Манић 4/1

Скенирај QR код

Разговор с поводом – професор Властимир Ђуза Стоиљковић

За почетак, молим Вас да нам кажете нешто о себи.

Ја сам Властимир Стоиљковић, рођен сам 26.11.1959. у Ћуприји. У Ћупријској гимназији почео сам са радом школске 1988/1989. године. То је једина школа у којој сам радио, а исту сам и похађао. Надимак Ђуза добио сам по истоименом глумцу. У шестом разреду основне школе, професор физике прочитао је моје име и наглас изговорио надимак тада познатог глумца, мог имењака. Од тада сам свима познат као Ђуза.

Зашто сте изабрали ово занимање?

Зато што волим спорт и још од средње школе бавим се кошарком, фудбалом и одбојком. Сходно томе, одлучио сам да упишем ДИФ. У Фудбалској секцији Србије био сам у седмом и осмом разреду. Од мог поласка у Гимназију, стекао сам интересовање за одбојку, којом сам се бавио наредних двадесет година. Рекреативно учествујем у осталим спортовима.

Шта мислите о раду са децом?

Мој посао ме испуњава, нисам никад размишљао да га напустим или променим. Драго ми је да видим генерације које се формирају као личности. Долазе као деца, а завршавају Гимназију као зрели људи. Лепо је видети бивше ученике касније у животу. Остајем им у сећању као драг професор.

Каквим Вам се чини рад у Гимназији?

Смета ми то што је Гимназија помало обезвређена, као и недостатак ученика. У моје време није било тако, било је много више одељења, више ђака. Имао сам среће и радио са Стојадином Стојановићем. Био ми је ментор, увео ме је у посао и научио ме многе ствари везане не само за посао, већ и за живот. Са њим сам сарађивао десетак година. Након њега дошла је Тијана, са којом се, такође, веома добро слажем.

Који моменат из своје каријере наставника физичког памтите као најзначајнији?

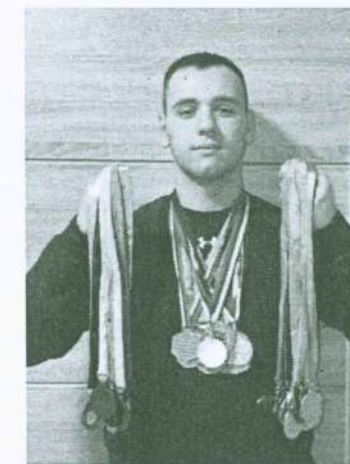
То су нека такмичења која су била пре петнаест година. Републичко првенство у одбојци, када је женска екипа заузела треће место, и Републичко у фудбалу, када је освојено пето место.

На крају можемо само да закључимо да је професор Властимир Ђуза Стоиљковић испунио своју професионалну и педагошку мисију. Не само захваљујући свом познатом надимку већ и због своје доброте, остаће упамћен као један од најбољих професора наше школе.

Никола Мандић 2/1

За оне који стрпљиво очекују своје резултате

Ученик 4. разреда ИТ смера Петар Пандуровић – пливач

Када си почео да се бавиш пливањем и шта те привукло тој спортској дисциплини?

Као мали, рекао сам родитељима да бих желео да се бавим спортом, међутим нисам био у потпуности сигуран којим тачно. Водили су ме на разне тренинге, међутим, пливање ми се учинило најзанимљивијим.

Које су твоје омиљене дисциплине у пливању и зашто?

У пливању постоје четири стила и доста дисциплина, мени највише леже краће, спринтерске дисциплине, у које углавном спадају дужине од 50 и 100 м, а од стилова највише волим краул и делфин.

Како балансираш између школских обавеза и тренинга пливања?

У средњој школи пливање ми није представљало проблем, јер сматрам да уколико нешто волиш увек ћеш пронаћи времена за то.

Који су твоји највећи спортски успеси у пливању до сада?

Поред многобројних медаља и места, као своје најзначајније успехе бих издвојио: прво место у централној Србији на 50 м краул и седмо место у Србији у дисциплини 100 м краул.

Како се припремаш ментално за важна такмичења?

У почетку, као млађи, осећао сам велику несигурност и трему. Временом, како сам упознавао све више људи и стекао нова пријатељства, такмичења су за мене, поред саме трке, представљала и место где се дружим са свим својим другарима из различитих делова Србије. Сматрам да је њихова подршка као и мог тренера и

породице, највише утицала на победу саме треме и повећање мог самопоуздања.

Ко су твоји спортски узор или инспирације у пливању?

Као свог највећег спортског узора издвојио бих Адама Питија. Адам не плива моје омиљене стилове, али његова пожртвованост и труд који улаже су највише допринеле да постане мој узор.

Шта планираш након завршетка средње школе? Да ли ћеш наставити да се бавиш пливањем?

Наравно, надам се да ћу поред факултета Информатике на ПМФ-у који планирам да упишем, успети да уклопим и пливање у своју свакодневну рутину.

Који су твоји савети за младе људе који размишљају о почетку бављења пливањем?

Пливање утиче на здравље, кондицију, такође, сматрам да се пливањем треба бавити рекреативно, због свих предности, а да се за такмичарско пливање треба одлучити само уколико сте спремни да одвојите доста напора и времена и да стрпљиво очекујете своје резултате.

Катарина Милосављевић 2/2

Посета Турској – трећа фаза пројекта „Еразмус STEM+Арт“ 2023.

Трећу годину учешћа наше школе у Еразмус+ програму мобилности Европске уније, обележила је посета Турској. Ово путовање означило је и крај првог Еразмус+ пројекта у којем смо учествовали. Циљ пројекта STEM+Арт је, пре свега, био заштита животне средине, кроз повезивање природних наука, инжењерства и уметности.

Тема овогодишње, треће фазе, пројекта били су паметни градови. После значаја енергије ветра и енергије Сунца, којима смо се, као одрживим и обновљивим изворима енергије бавили у Литванији и у Србији, у Турској смо учествовали у изради модела самоодрживог града, као и модела хеликоптера на соларни погон. Уз стручну помоћ наших домаћина, написали смо код који би покретао турбине ветро-парка.

Поред основног циља, велики значај овог пројекта, па и ове посете Турској, било је развијање интеркултуралности. Током посете Адани имали смо прилику да се сусретнемо са нама страним језиком, новим јелима и изузетним пределима попут Кападокије. Наш боравак је улепшала и гостопримљивост домаћина из Турске, као и дружељубивост екипе из Литваније. Језичке баријере су нестале коришћењем енглеског језика, али нас то није спречило да усвојимо и неке фразе на литванском и на турском.

Колико год се време проведено у Турској чинило кратким – било је испуњено великим бројем активности: посетили смо Универзитет, Министарство просвете и административни центар Адане. Посета је имала и културни карактер – опробали смо се у сликању традиционалном техником по имену *ебру*. У част учесника пројекта је приређен и мали концерт традиционалне

турске музике, а најхрабрији су имали прилику да се прикључе турском националном плесу (веома је сличан нашем колу).

Наравно, цела слика не би била комплетна, ако не споменемо и обилазак места од историјског значаја – Народни музеј Адане и резиденцију бившег турског председника Кемала Ататурка.

Међутим, најупечатљивија локација коју је наш тим посетио била је Кападокија. Светски призната као предео изузетних културноисторијских одлика, уз своје подземне градове и балоне на врућ ваздух, све посетиоце оставља без даха. Наравно, ни ми нисмо били изузетак.

Тешко је привести чланак попут овог крају... Читаоцу он може да делује као обичан текст са пар слика на папиру – али за нас, који смо били тамо, он представља много више. Овај пројекат пружио нам је прилику да посетимо на изглед удаљене крајеве, као и шансу да назовемо пријатељима особе које смо тамо упознали. Волела бих да у будућности још већи број ученика добије шансу за путовање попут овог и да већ следеће године неко од наших читалаца објави репортажу са неке удаљене локације.

За сам крај желела бих да захвалим мојим сапутницима Душану Ђурђевићу, Ани Илић, Софији Вељковић и Александру Прпи, као и професорима Далибору Рајковићу и Дарку Миљанићу. *Путовање – оставља вас без речи, а затим вас претвара у приповедача, Ибн Батута.*

Марија Радосављевић 3/3

Учесници републичких такмичења 2023-2024.

Учесници републичких такмичења

Учесници Републичког такмичења из биологије 2023.

Француски језик

Енглески језик

Међународна хемијска олимпијада

Српски језик и књижевност

Немачки језик

Физика

Програмирање

Биологија

Новогодишњи шаховски турнир

У организацији шаховске секције, под руководством професора Далибора Рајковића, Гимназија у Ћуприји била је по трећи пут домаћин овом лепом спортском такмичењу.

Шах је јако битан као игра, не само код младих, већ и за све узрасте. Он развија начин мишљења, логику, као и тимски и такмичарски дух, речи су организатора турнира Далибора Рајковића.

Међународне судије Доминик Дервије и Наташа Савић, заједно са националним судијом Снежаном Ђорђевић, осигурале су фер и узбудљиве мечеве.

Међународни судија Наташа Савић је истакла:

Усред напретка технологије расте и могућност варања у шаху. Ту су зато специјалне античитинг или ферплеј судије који поштују процедуру контроле, и то су у последње време главни изазови за професионалне шахисте.

Као гости наступили су чланови Шах-клуба *Раднички Ћуприја*, ученици ОШ „Ђура Јакшић” и ОШ „Вук Караџић”: Петар Маљковић, Ненад Цветковић, Зара Стојановић и Неда Николић. **Победници овогодишњег турнира су:**

У мушкој конкуренцији:

1. Александар Прпа
2. Петар Маљковић
3. Урош Јаћимовић
4. Новак Цветковић
5. Илија Спасић

У женској конкуренцији:

1. Зара Стојановић
2. Неда Николић
3. Ева Марјановић

Захваљујемо Шах-клубу *Раднички Ћуприја* и г. Зорану Ђурђевићу који су нам и ове године помогли у организацији турнира и пружили неопходну подршку, као и руководиоцу Креативног тима проф. Марији Илић и ученицима репортерима, који су, такође, допринели успешности турнира.

Честитамо свим учесницима на преданости и стратегијском изазову на шаховској табли!

Интеркултура

Гимназија у Ћуприји већ неколико година учествује у програмима међународне размене ученика. У оквиру програма Интеркултура нашу школу су претходних година похађали ученици из Италије, Грчке и са Тајланда. Неки од наших ученика провели су по једну школску годину у Италији, Великој Британији, Сједињеним Америчким Државама, уз подршку стипендија различитих организација. Школа је такође учествовала и у другим облицима међународне сарадње, у оквиру Еразмус+ програма, кроз пројектне активности са партнерским школама из Турске и Литваније.

Ове школске године, на годишњем програму размене преко организације Интеркултура, у Србији је двадесет пет ученика са три континента, из осам земаља: Индонезије, Италије, Русије, Тајланда, Турске, Финске, Француске и Чилеа. У оквиру тог програма, у нашој школи је ученица са Тајланда и ученик из Италије.

Поред ученика који су у нашој школи на међународној размени целе године: Микеле из Италије 3/1, који је код Марка Младеновића 2/2 и Таи са Тајланда 3/3, која је ове године у Ћуприји код Милице, на минни-размени у нашој школи било је још четворо ученика. Они су наставу похађали у одељењима са својим домаћинима:

- ⇒ Илај из Индонезије, гост Јање Петрићевић 1/3
- ⇒ Иленија из Италије, гост Тијане Милојевић 2/2
- ⇒ Софија из Русије, гост Софије Вељковић 3/4
- ⇒ Исмаил из Турске, гост Душана Ђурђевића 4/4

Интервју са Микелеом који је дошао из Италије

Која је прва српска реч коју си научио?
Прва српска реч коју сам научио је „здрaво“.

Како се осећаш у одељењу 3/1 и да ли си нашао нове пријатеље?

Осећам се пријатно. Нашао сам много нових пријатеља.

Како си се уклопио у хост породицу?

Моја хост породица је као моја италијанска породица, баш се волимо. Одмах сам се осећао пријатно, као код своје куће.

Да ли си научио нешто ново од када си у Србији?

Научио сам да ценим мале ствари и да боље упознам себе.

У којим ваннаставним активностима учествујеш?

Учествујем у волонтерским акцијама при Црвеном крсту и учествовао сам у волонтерској акцији размене књига.

Који предмет у школи највише волиш?

Највише волим енглески језик и биологију, јер се обе професорке максимално труде да ми објасне лекције.

Да ли постоји нешто што ти недостаје откадси у Србији?

Недостаје ми моја породица и пријатељи, али не толико, зато што имам пуно пријатеља у Србији и, такође, моја хост породица је као моја права породица. Много ми недостаје италијанска храна и италијанска култура.

Милица Јаковљевић 3/1

Интервју са Таи која је дошла са Тајланда

Како си се осећала кад си први пут стигла у Србију?

Када сам стигла, схватила сам да се Београд не разликује пуно од Бангкока, из ког долазим. Били су сличнији него што сам очекивала. Када сам дошла у Ћуприју, одмах ми се свидела. У Бангкоку је увек веома велика гужва. Много волим мале градове. Ово је само једна година мог живота и желела сам да видим како је, за промену, живети у непознатом граду.

Шта ти се највише допада у нашој култури?

Доста је различита од азијске, али веома ми се свиђа. Такође ми се јако свидела слава. Када је слава, цела породица је на окупу и јако је лепа атмосфера.

Шта ти највише недостаје са Тајланда?

Највише ми недостаје храна. Овде људи једу хлеб уз оброке, док сам ја навикла да на Тајланду једем нудле или пиринач.

Какви су твоји утисци о људима овде и њиховом начину живота?

Срби су веома дружељубиви. Изненадио ме је обичај три пољупца у образ и то колико се људи грле. На Тајланду немамо такав начин поздрављања.

Да ли је ти је било тешко наћи пријатеље овде?

Мало сам повученија особа, тако да је у почетку било веома тешко. Иако сви не знају енглески, као што сам рекла, Срби су веома друштвени, тако да се увек труде да не будем усамљена.

Наталија Јовановић 3/3

Дебатни клуб Гимназије у Ћуприји

Вештачка интелигенција - за или против?

Вештачка интелигенција (AI- Artificial intelligence) је способност рачунара или компјутерски контролисаног робота да обавља задатке који се обично повезују са интелигентним бићима.

На дебати слободног типа, одржаној током једног школског часа, ученици Дебатног клуба, одељења 3/3 и 3/2, аргументовано су поделили своја мишљења и ставове о томе да ли вештачка интелигенција доприноси људском друштву и да ли би је требало користити.

У току дебате обрађене су подтеме:

1. вештачка интелигенција као средство за преписивање у школи
2. вештачка интелигенција као претња запосленима
3. вештачка интелигенција као опасност.

На почетку саме дебате било је постављено питање ко је против вештачке интелигенције и да ли нам представља претњу. Међутим, мали број ученика је подигао руку, па је један од аргумената био следећи:

Сада нам не представља претњу, али у будућности да.

Што се тиче претње у виду радног места, мишљења су била врло подељена. Неки су сматрали да уколико AI замени човека, друштво ће имати више слободног времена за себе. Други су веровали да то никако не доприноси људском друштву и да човек мора да ради да би имао новац за основне намирнице. Када је у питању уметност, вештачка интелигенција има примену као замена глумаца, певача и књижевника, који нису у стању да стварају или су преминули. Већина је посматрала то као добробит зато што људи још увек могу да уживају у делима тих уметника, док је мањина сматрала да су они јединствени и да их заменити није морално.

Чланица дебатног клуба споменула је пример где AI доводи до велике опасности, а у питању је актуелни догађај. Украјинским војницима је прослеђен снимак њиховог генерала како им даје наредбу да се повуку са фронта, са координатама места на које треба да се повуку, да би се испоставило да је снимак лажан и генерисан од стране вештачке интелигенције. Чињеница је да се то није сматрало великом опасношћу, зато што полако настају и нови софтверски програми који ће препознати да ли је неки видео/текст генерисан уз помоћ AI.

Дебата није имала конкретан крај и верујемо да је то тема која се може и те како развијати и подстаћи људе на размишљање.

Нека ти овај текст буде подстицај уколико волиш да размишљаш, дискутујеш и аргументујеш своје мишљење, не устручавај се да и ти постанеш члан Дебатног клуба Гимназије у Ћуприји.

Тијана Милојевић 2/2

Дигитални активизам

Петра Михајловић, ученица одељења 4/3, радила је истраживање из социологије на тему *Дигитални активизам младих*.

Шта је дигитални активизам?

Дигитални активизам је облик активизма који користи интернет и дигиталне медије као кључне платформе за масовну мобилизацију и политичку акцију. Неки облици дигиталног активизма су имејл кампање и кампање на друштвеним мрежама, виртуелне сит-инс и „хактивизам“ тј. ометање веб-локација (Urban dictionary).

Дигитални активизам се показао као моћно средство политичке мобилизације грађана и пружа нове начине за ангажовање демонстраната. Поред тога, онлајн акције могу бити важне у земљама у којима су јавни простори строго регулисани или су под војном контролом. Иако велики део дигиталног активизма спада у категорију електронске грађанске непослушности, неки активисти траже да такви онлајн политички гестови увек представљају заједнички интерес, а не индивидуалну агенду, и да њихови мотиви и агенти буду јавно познати, како би их одвојили од дела сајбер-тероризма или криминално хаковање.

Иако је дигитални активизам лако доступан великом броју људи на глобалном нивоу, наравно, постоји низ фактора који утичу на то ко може да се укључи и како, посебно у деловима света где је приступ интернету ограничен, број дигитално писмених низак или где се активности на мрежи стриктно прате.

Активизам у Ћуприји

Циљ овог истраживања је откривање колику су покривеност имали ови активистички покрети у Ћуприји. На анкету о дигиталном активизму одговорило је 124 ученика Гимназије у Ћуприји. Од 124 учесника женског пола су 62,9%, а мушког 37,1%.

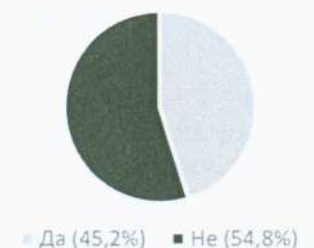
Учесници:

- Прве године: 23,4%
- Друге године: 35,5%
- Треће године: 25,8%
- Четврте године: 15,3%

Дигитални активизам је користан по мишљењу 66,1% испитаника, док чак 33,9% сматра да дигитални активизам није користан.

Дигитални активизам има потенцијал да оснажи маргинализоване заједнице, изазове опресивне режиме и утиче на значајне друштвене промене. Међутим, у земљама у којима се не говори енглески, активисти се суочавају са безброј изазова, укључујући језичке баријере, културне нијансе и технолошке неједнакости, које могу ометати њихове напоре да мобилишу подршку и појачају свој глас на мрежи.

Да ли сте чули за појам дигитални активизам?

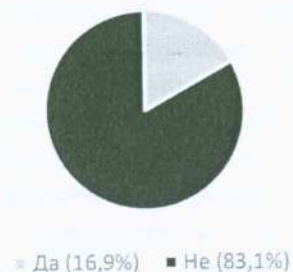
Да ли сте чули за покрет
Black lives matter?

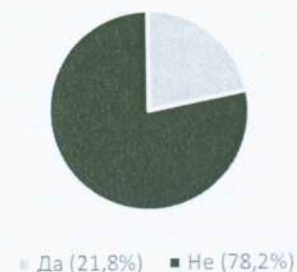
Недостатак медијске покривености активистичких покрета одржава друштвене неједнакости, јача доминантне структуре моћи и поткопава напоре да се изврши друштвена промена. За дигитални активизам чуло је 45,2%, док 54,8% нису чули за тај појам.

Иако је дигитални активизам лако доступан великом броју људи на глобалном нивоу, наравно, постоји низ фактора који утичу на то ко и као може да се укључи, посебно у деловима света где је приступ интернету ограничен, број дигитално писмених низак или где се активности на мрежи стриктно прате.

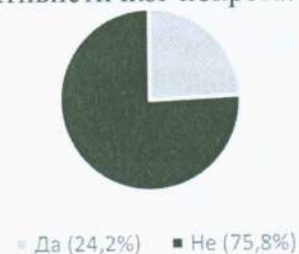
Да ли сте чули за покрет
Бела среда?

Да ли сте чули за покрет
Me too?

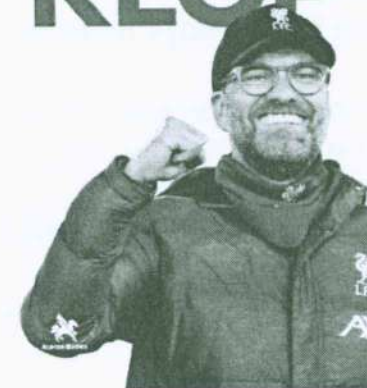
Да ли сте учествовали/
пратили дешавања неког
активистичког покрета?

Књига је наш највећи пријатељ

ELMAR NEVELING

JIRGEN KLOP

Књига треба да буде пријатељ који у сваком нашем и најрадоснијем тренутку, али и у тренуцима где нам је потребно разумевање, подршка и помоћ, може да нам покаже да нисмо усамљени, да постоји пут и излаз из проблема.

Биографија Јигена Клопа, Елмара Невелинга

Јирген Клоп је харизматични немачки менаџер који је сам срушио прихваћени поредак у немачком фудбалу, водећи Борусију из Дортмунда ниоткуда, до наслова у Бундес лиги и финалу Лиге шампиона. Дуго су му се дивили у Премијер лиги и коначно га је приволео Ливерпул у уверењу да може вратити дане славе на Коп. И није разочарао. Клоп је обезбедио Лигу шампиона и после 30 година чекања, победу у Премијер лиги. Клоп је поштован као маестралан тактичар са својим јединственим филозофијама играња.

Играчи га воле због страсти и вештине управљања људима, а навијачи га обожавају због шарма, духовитости и узбудљивог фудбала на терену.

Дете у теби мора да пронађе свој значај, Штефани Штал

Свако чезне да буде прихваћен и вољен. *Унутрашње дете* је збир свега што је у детињству оставило снажан печат у нама, посредством наших родитеља или других људи у нашем животу. Штефани Штал сматра да дете у нама мора поново да пронађе завичај, јер онај ко нема унутрашњи завичај не може да га пронађе ни у спољашњем свету.

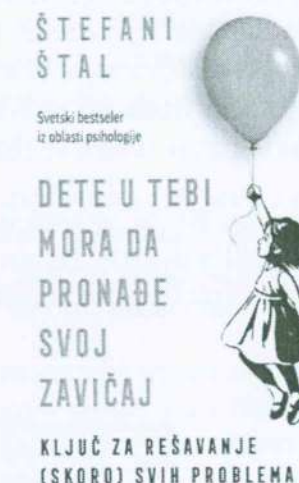
Свеобухватан програм за практичан рад са *унутрашњим дететом*, као и бројне вежбе описане у овој књизи, помоћи ће нам да се

ослободимо усвојених образаца који нас стално доводе у сукобе са нама самим и са нашом околином.

И не оста ниједан, Агате Кристи

Десет људи је позвано на приватно острво непознатог господина Оливера. У соби сваког од њих, изнад камина је написана дечија песмица *Десет љутих гусара*. Батлер за вечером објављује како ће њихов домаћин каснити, а у том моменту на грамофону се чује оптужба. Свако од њих је крив за нечије убиство; наредних десет дана умираће један по један. По овој књизи снимљен је и филм 1945. године, по имену *Не оста ниједан*.

Ђачки парламент Гимназије у Ћуприји

Нова председница Ђачког парламента наше школе је Милица Јаковљевић 3/1. Милица је врло поносна на то што је изабрана за председницу Ђачког парламента и радо је пристала да нам каже нешто о реализованим активностима и плановима за ову школску годину.

Ове године си изабрана за председницу Ђачког парламента наше школе. Да ли је то била твоја велика жеља?

Веома сам задовољна, јер сам се прошле школске године кандидовала за председника, међутим, нисам била изабрана, али сам ове године уз доста напора постала председница Парламента.

Који су твоји планови везани за рад Ђачког парламента

ове године?

Имам доста планова: радионице о сексуалној едукацији, хуманитарне акције, квиз из опште културе, спортски турнири и још много тога.

Колико си задовољна досадашњим активностима?

Релативно сам задовољна, од септембра до сада смо одрадили две хуманитарне акције, за Јану и за Данила. Прошле су и боље него што смо очекивали. Пуно похвала смо добили и веома смо захвални директору, психолошкињи и професорки Ољи на подршци.

До када ћеш обављати функцију председнице Ђачког парламента?

До наредне школске године, а онда се бира нови председник.

Трудећи се да унапреди школски живот и усаврши способности ученика, који су његови активни чланови, Ђачки парламент Гимназије у Ћуприји поносан је на све своје иницијативе потекле од бивших и садашњег председника.

Страхиња Жнидер 3/1

Награђени литерарни радови наших ученика

Чехов – тумач скривене туге у људским душама

Ученица **Катарина Кркић 4/3**, на наградном конкурс

Департмана за руски језик и књижевност,

Филозофског факултета у Нишу, освојила је 2. место.

Сви људи, знали већ за њега или још увек били у процесу откривања свог сопственог, поседују какав посебан, јединствени таленат. Могли би бити вешти у сликарству, архитектури, кувању, неко пак у разним природним наукама, па чак и у биохемији. Међутим, међу свим овим даровитим људима, налазе се и они које ћемо назвати „шапачима душе“. Сада се сигурно питате: „Који конкретно таленат поседују ови такозвани „шапачи душе“? Мислите ли ви на какве пророке или чак чаробњаке?“

Не, господо, под „шапачима душе“ подразумевам људе који вештином приповедања, значи самим речима, имају способност да допру до најскривенијих делова наших бића. Они су као стари пријатељ, а њихова дела као свака тајна, мука и радост коју смо поделили с њима. Ликови које они својим даром доводе у живот јесу сваки глас, мисао и емоција које и ми сами искушавамо у нашем свакодневном животу. Једном речју, они пишу о нама.

Овим фасцинантним талентом познавања људске природе и свих проблема са којима се он сусреће служио се управо Чехов. Његови ликови бивају приморани да се, чак и поред тога што ми у својој машти можемо створити утопију и пружати им живот о каквом само можемо да сањамо, ипак муче и суочавају са разним мукама и то у тако тешком, али реалном очају.

Погледајмо ујка Вању и становнике његовог поседа. Сироти људи, приморани на све те силне, шашаве људске проблеме које и ми читаоци редовно осећамо на својој кожи. Ујка Вања, за почетак, наш главни мученик прогнан осећајем безнађа и несигурности. Његова савршена, мала рутина бива прекинута доласком човека у кога се толико уздао и кога је толико ценио, само да би његово присуство упропастило једноставну, али вредну хармонију коју је успео да одржава до његовог доласка. Мислите ли да је само понашање и друштвени статус човека који је дошао, који се иначе називао Александар Серебрјаков, била најгора ствар која се десила нашем ујка Вањи? Да је разочарење једина ствар која ће га ујести за срце? Ех, била би срећа да је то једина ствар која ће раздрмати већ узнемирен дух нашег јунака! Господин Серебрјаков, тако силно хваљен писац који се испоставио да је сада само себични старац који захтева пуну пажњу, нажалост, примораних становника с којима је живео, са собом доводи још један разлог Вањиног бола - своју жену Јелену. И заиста, шта све човека неће снаћи како његове границе не би биле тестиране? Па зар Бог стварно може бити тако немилосрдан? Упропасти му се његов општи мир за који се тако жудно залагао да одржи, његова рођена мајка и даље „живи у облацима“ и брани човека који му је тај мир и одузео и сада се у све то још умешају и некаква чудна, љубавна осећања према жени тог истог човека. Па само човек да се запита да ли је он омиљен Божији предмет исмејавања!

Но, ја мислим да се Соња са мном не би сложила. Ова драга девојка не игра само улогу ујка Вањине рођаке, већ вероватно и једине светле тачке коју он има у тој кући. Зашто би се њено лице искривило на моју претходну изјаву? Управо зато што Соња верује да ће једино Бог и дан

када се коначно буду предали Његовим рукама бити њихов једини спас. Кротка, млада и нажалост суочена са подједнако много животних неправди, она у себи и даље гаји неку врсту наде. За боље сутра? Не баш, али се макар нада да ће на самом крају њихова патња ипак бити награђена и то њиховим заслуженим местом у небеском царству. Било то по вашим веровањима праведно или пак наивно, на крају дана морамо имати разумевања јер, гледајући и по себи самима, сваком човеку је потребан макар иједан разлог који ће бити довољно убедљив да дочека следећи дан.

Осећај немогућности да се ишта промени, неузвраћена љубав, међусобно несхватање услед наше немогућности да некада изразимо своје духовне дилеме кроз речи и недостатак најпотребнијих услова за душевно благостање биће главне муке с којима ће се ликови Чеховљеве драме морати сносити. Да ли ће се то променити када, на крају драме, Сребрјаков коначно буде напустио плац?

Лирски јунак поезије Бранка Радичевића

Литерарни рад ученице **Марије Радосављевић 3/3**,

награђен 2. републичком наградом Филолошког факултета у Београду,
на конкурс за најбољи ученички писмени задатак 2023/2024. године

Ношен полетом надахнућа који са собом носи тек настали књижевни правац романтизма, млади гимназијалац Бранко Радичевић почиње да ствара. Његова инспирација је одраз доживљаја младости света, али истовремено представља и портрет песниковог лирског ја. Субјективност дубоко прожима његово стваралаштво, али она не умањује његову универзалност. Радичевић ствара песму, мали свет, савршен у својој метрици, али и осетима.

У њу смешта лирски субјект или је боље рећи дух човека. Она је микрокосмос у коме је овековечен земаљски рај. Кад би смо их све спојили у једну целину добили бисмо потпун доживљај људског постојања. Током читања лако се поистовећујемо са лирским субјектом, а понекад је тешко рећи, да ли је он Бранков поетски одраз, наше искуство или човек у својој самој суштини?

„Мало тиче“ свој живот започиње подно Стражилова, тек отргнуто из породичног дома. Окружен песмом И игром не стрепи од телесне љубави, временом доживљавајући сазревање своје личности. Понешено страстима и дражима младалачке лепоте креће да се уздиже ка Сунцу и Небу као ка свом идеалу. Ту оно наличи античком јунаку Икару. Не базирајући се на опомене исувише рационалног окружења, лирски субјект жури да пригрли живот у свој његовој лепоти. Његов лет је праћен музиком, младошћу! Придружује се колу младих девојака са звездама у коси, чежњивим погледима прати њихову игру. Оне у себи носе неприкривену жудњу за телесно блиским бићем.

У почетку зазорно им се приближавајући почиње да хита у њихов загрљај. Лирски субјект је лишен окова просветитељских моралних норми – његов живот слави светлост! Девојачка љубав, загрљаји, песма, љубав, игра, вино, коло – то је срећа! Но из даљине као да се прикрада слутња пролазности. Дитирамб живота, окружен виноградима песме полако нестаје у даљини, време је за наставак пута.

Успињући се ка врху постаје сведок своје прошлости. Историја његовог народа је сасвим лична, она прожима цело биће. Косовски јунаци страдају, али и поред своје погубности заједно се уздижу ка небу. Пратећи њихово уздицање ка вечности, своја осећања и мисли излаже кроз јуначке десетерце, мења форму и креће да се развија. Скоро савим близу Вечности из непосредне близине уочава гроб младог човека чије је име прекрилакопrena пролазности, али му на хумци лежи цвет као спомен срца које је жарко куцало за животом. У њему види одраз себе, те зато хита да макар уживањем у земаљским насладама одложи неминовност своје судбине.

Песме као крила уздижу га до неслућене висине. Пружа руке ка небеској лепоти, звездама. Оне тако сличе његовом делу, проткаће своје стихове њима. Дела ће сијати радошћу живота. Нажалост, тада постајемо сведоци тешке истине. „Небо је пред њим, али он не може у њега“. Наизглед страхан пад који следи, представља велико сазнање – људска бића су подређена вечности. Међутим, неће све нестати. Једино отпорно на хладан загрљај земље јесу управо песме. Оне се издвајају из бића, настављајући своје уздицање и придружују се звездама. Колико год их сматрао недовршеним, из њих говори трајност осећања којим су проткана. Свестан свог краја, последњи поглед баца на небо где оне исијавају светлост људске душе која их је испевала. Радичевићев лирски јунак није индивидуално биће – он је фрагмент целине живота. Када он падне назад на земљу, рака меког жутог лисја дочекаће га са осмехом на уснама.

Ликовна секција (проф. Слађан Миленковић)

Култура – драмска секција школе

Лако се бришу границе између глумца и режисера

О драмској секцији Гимназије у Ћуприји разговарали смо са професором Владаном Цветковићем.

Да ли је глума више од игре?

Глума је једна озбиљна прича, али свима који су у њој, од глумаца, режисера, костимографа, шминкера, тонаца и других сарадника, даје и више од игре. Јесте игра, и то она која оплемењује душу и људе око вас.

Да ли сте се и Ви сами окушали као глумац?

Моји први кораци као глумца су били у основној школи, у нижим разредима, па у Гимназији када сам играо у *Сумњивом лицу* и *Лажу и паралажи*. На факултету била је једна Нушићева монодрама и после у више представа до *Стан за неверство*, коју сам режирао и одиграо епизодну улогу. Оно што треба нагласити је то да је тешко и режирати и играти у представи, јер мораш бити у равни са глумцима. Понекад дође до те врло битне ствари - брише се граница између глумца и режисера, а она мора да постоји - тада је представа квалитетнија. Глумци имају понекад своја уверења која се морају усагласити са оном замисли коју има режисер. Квалитетан глумац увек постаје солидан режисер, а обрнуто не мора да буде увек тачно.

Да ли знате неке од ученика који су били у драмској секцији, а да су после уписали ФДУ?

Има их више: Дејан Јелача, Алекса Радојловић, Дуња Антић... Више њих је покушало, али није успело да прође пријемни.

Колико је ученичких представа одиграно у вашој режији?

Од почетка мог спремања представа у Гимназији нисам бројао, али је режирано преко 25 ученичких представа.

Да ли би сте издвојили неку и зашто?

Издвојио бих три представе: *Лудак*, по тексту Слободана Турлаковића, из 1989. године; затим *Урнебесна трагедија*, по тексту Душана Ковачевића, из 1991. године и *Чекајући*, по тексту радио-драме Биљане Стајић, из 2014.

6. Које је ваше мишљење о томе која драмска подврста најпривлачнија публици, тј. која је најзанимљивија?

Публици је водвиљ најзанимљивији јер се дешава брзо, комично и са великом дозом изненађења. Напетост, а смешно и са комиком коју наш народ воли у овим тешким временима, а треба им, да би била неки вид разбириге.

Страхиња Жнидер 3/1

Издавач: Гимназија, Ћуприја

За издавача: директор, проф. Дарко Миљанић

Уредник: проф. Марија Мијајловић Јовановић

Лектура: проф. Наташа Милановић

Сарадници: проф. Јелена Павловић, стручна сарадница Лидија Михајловић, проф. Данијела Станковић, проф. Далибор Рајковић

Техничка обрада текста и фотографије: Огњен Стецко, Душан Гвозденовић, Александар Прпа, Павле Ристић, Михајло Поштић, ученици одељења 3/4

Дизајн корица: Анђела Вујновић 3/3

